

ΠΡΩΤΟ ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Περιοδικὸ Πνευματικῆς Οἰκοδομῆς

Ἱ. Ν. Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου & Ἀγίου Στεφάνου

Δ. Κ. Ἀγ. Στεφάνου Δήμου Διονύσου Ἀττικῆς

Διεύθυνση: Κοιμ. Θεοτόκου 11, 14565 Ἀγ. Στέφανος Τηλέφωνο/ Fax: 210 8141919

e mail: enoria_koimth_agst@yahoo.gr Διαδίκτυο: <http://agstefanos.blogspot.com>

Τεύχος 9^ο

Ὀκτώβριος 2012

Ἔτος 1^ο

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ

Ἡ προσκύνηση τῶν μάγων (Ματθ. Β' 12)

Τὰ δῶρα πάλι πού προσέφεραν οἱ μάγοι στό Παιδίό δείχνουν τήν πίστη τους περί αὐτοῦ. Τοῦ προσέφεραν χρυσό, λίβανο καί σμύρνα (στίχ. 11). Ὁ χρυσός εἶναι σύμβολο τῆς βασιλείας. Ὁ λίβανος τῆς θεότητας. Μέ τόν λίβανο θυμιάζεται ὁ Θεός. Καί ἡ σμύρνα εἶναι δείγμα νεκρώσεως, γιατί μέ τήν σμύρνα ἀλειφαν τούς νεκρούς παλαιά, γιά νά μήν σήπονται καί νά μήν ὄζουν καί ἔτσι, ἀλειμμένους μέ σμύρνα, τούς ἐνταφίαζαν. Ἡ σμύρνα ξηραίνει τήν ὑγρότητα καί δέν ἀφήνει νά γεννηθοῦν σκόληκες. «Ἐδειξαν οὖν ἀφ' ὧν προσήγαγον, ὅτι τό φαινόμενον τοῦτο παιδίον καί βασιλεύς ἐστί καί Θεός καί νεκρωθήσεται ὡς ἄνθρωπος, διά τούς ἀνθρώπους»¹. Ἀλλά, ὁ Ζιγαβηνός πάλι, δίνει καί μία ἄλλη ὠραία ἐρμηνεία τῶν προσφερθέντων δώρων: Ἐπειδή παλαιά οἱ βασιλεῖς τῆς Βαβυλώνος πολιόρκησαν τήν Ἱερουσαλήμ, ἄρπαξαν τά κειμήλιά της, ἔπαυσαν τίς θυσίες της καί κατέσφαξαν τόν λαό της, ἡ δε βασιλεία τῆς Βαβυλώνος μέ ὅλα τά κεκτημένα της περιέπεσε στους Πέρσες, γι' αὐτό, τώρα οἱ μάγοι τῶν Περσῶν, προσφέρουν στόν Χριστό χρυσό, λίβανο καί σμύρνα. Τον χρυσό τόν προσφέρουν ἀντί τῶν ἀρπαγόντων χρυσῶν κειμηλίων. Τόν λίβανο ἀντί τῶν θυσιῶν καί τήν σμύρνα ἀντί τῶν κατασφαγόντων Ἰουδαίων²! Μετά τήν προσκύνηση τοῦ Θεοῦ Βρέφους, τοῦ Μεσσία, δέν φάνηκε στους μάγους ὁ ἀστήρ, ἀλλά ἄγγελος. Ἄς παρατηρήσουμε κατά τόν Θεοφύλακτο τό σχέδιο τοῦ Θεοῦ σ' αὐτούς: Πρῶτα τούς χειραγωγοῦσε στήν πίστη μέ ἀστέρι. Ἐπειτα, ὅταν ἔφτασαν στά Ἱεροσόλυμα τούς δίδαξε μέ προφήτη, μέ τόν προφήτη Μιχαία, ὅτι γεννήθηκε στήν Βηθλεέμ. Καί τελευταία τούς διδάσκει μέ ἄγγελο, «χρηματισθέντες κατ' ὄναρ» (στίχ. 12). Τό

«χρηματισθέντες» δηλώνει θεία ἀποκάλυψη³!. Ὁ ἄγγελος τούς παρήγγειλε νά μήν ἐπισκεφθοῦν τόν Ἡρώδη, ἀλλά νά ἐπιστρέψουν στήν χώρα τους ἀπό ἄλλο δρόμο. Τό παράδοξο ἐδῶ εἶναι ὅτι ὁ Ματθαῖος, ἄν καί προορίζει τό εὐαγγέλιό του γιά τούς Ἰουδαίους, ὅμως ὁμιλεῖ γιά τήν προσκύνηση τῶν ἐθνικῶν μάγων. Καί ὁ Λουκάς, πάλι, ἄν καί προορίζει τό εὐαγγέλιό του γιά τούς ἐθνικούς, ὅμως ὁμιλεῖ γιά τήν προσκύνηση τῶν Ἰουδαίων ποιμένων. Στό κεφάλαιό μας ἐδῶ ὁ Ματθαῖος μάς λέγει ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι Μεσσίας καί γιά τό ὅτι γεννήθηκε στήν Βηθλεέμ, γιατί ἔτσι πραγματικά εἶχε προφητευθε γιά τόν Μεσσία, ὅτι θά γεννηθεῖ στήν Βηθλεέμ (βλ. Μιχ. 5,1).

Φυγή στήν Αἴγυπτο καί σφαγή τῶν νηπίων (Ματθ. Β', 13-18)

Στήν περικοπή μας αὐτή ἐδῶ ὁ Ματθαῖος βλέπει στήν ζωή τοῦ Μεσσία νά ἐπαναλαμβάνεται ἡ ζωή τοῦ λαοῦ του, ὁ ὁποῖος πῆγε στήν Αἴγυπτο, ἀλλά καί ἐξῆλθε ἀπό τήν Αἴγυπτο. Ἀκόμη καί τόν θρῆνο τῆς προμήτορος Ραχήλ γιά τήν ἐξορία τοῦ Ἰσραήλ στήν Ἀσσυρία ὁ Εὐαγγελιστής τόν βλέπει νά ἐπαναλαμβάνεται μέ τόν θρῆνο τῶν μητέρων, οἱ ὁποῖες θρηνοῦν τά σφαιασθέντα ἀπό τόν Ἡρώδη τέκνα τους. Ὁ Ἡρώδης βλέποντας ὅτι ἀπατήθηκε ἀπό τούς Μάγους, διέταξε νά σφαγοῦν τά νήπια τῆς Βηθλεέμ ἀπό δύο ἐτῶν καί κάτω (στίχ. 16), γιά νά συμπεριληφθεῖ σ' αὐτά καί ὁ Ἰησοῦς. Φαίνεται ὅτι ὁ Ἡρώδης ὑπολόγισε ὅτι ὁ ἀστήρ ἐφάνη κατά τήν γέννηση τοῦ Χριστοῦ καί ὄχι πρίν ἀπό αὐτήν, ὅπως εἶναι τό ὀρθό. Πρέπει βεβαίως νά ὑποθέσουμε ἐδῶ ὅτι ἔχει γίνει ὁ σαραντισμός, ὅπως ἀναφέρει ὁ Λουκάς (2,22 ἐξ.). Καί μετά ἀπό αὐτόν ὁ ἄγγελος λέγει στόν Ἰωσήφ κατ' ὄναρ νά φύγει στήν Αἴγυπτο (στίχ. 13).

Ἡ συνέχεια στό ἐπόμενο...

¹ Ζιγαβηνός, MPG 129,145

² ἔνθ. ἄνωτ.

³ MPG 123,168

ΑΠΟ ΤΗΝ ΛΑΤΡΕΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ὁ Ὁρθρος (Α' μέρος)

Μετά τήν Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, γιά τήν ὁποία ἔχοουμε μιλήσει ἤδη, θέλω νά σᾶς μιλήσω τώρα γιά μιᾶ ἄλλη πάλι ὠραία Ἀκολουθία· γιά τόν Ὁρθρο. Εἶναι πολύ ἀπολαυστική ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου καί γιά νά τήν χαροῦμε πρέπει νά πᾶμε στόν τόπο πού γεννήθηκε. Καί ὁ τόπος πού γεννήθηκε ὁ Ὁρθρος, ὅπως καί ὅλες οἱ λαμπρές Ἀκολουθίες τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μας, εἶναι τό Μοναστήρι! Πραγματικά, μαζί μέ τά ἄλλα τόσο καλά καί σπουδαῖα, πού ὀφείλουμε στό Μοναχισμό μας, χρωστοῦμε κυρίως σ' αὐτόν τήν δημιουργία τῆς Λατρείας, μέσα στήν ὁποία διαλάμπει τό μεγαλεῖο τῆς πίστες μας! Τό εἶπαμε καί τό ξαναλέμε: Λεγόμαστε «Ὁρθόδοξοι», ἐπειδή «ὀρθά» «δοξάζουμε» τόν Θεό μας. Τό Μοναστήρι λοιπόν, εἶναι ἡ φύτρα τοῦ Ὁρθρου. Ἄν θέλετε γενικά νά δεῖτε τήν ὁμορφιά καί τήν γλυκύτητα τοῦ Ὁρθρου, σκεφθεῖτε τίς ὁμορφες βραδιές πού ζοῦμε στήν Ἐκκλησία μας τήν Μεγάλη Ἑβδομάδα. Ὁρθρος εἶναι αὐτά πού ψάλλονται τά βράδια τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος ἐδῶ στους Ἱερούς Ναούς μας. Κανονικά, αὐτά πού ἀκοῦμε τά βράδια τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος στήν Ἐκκλησία μας, θά ἔπρεπε νά ψάλλονται νύχτα τό πρωί τῆς ἄλλης ἡμέρας, γιατί εἶναι Ὁρθρος. Ἀλλά γιά νά μή στερηθεῖ ὁ ἐργαζόμενος λαός τίς ὠραίες αὐτές Ἀκολουθίες, γ' αὐτό ἡ Ἐκκλησία καθόρισε νά ψάλλονται τά βράδια, ὥστε νά μπορούν οἱ χριστιανοί νά τίς χαροῦν.

Στά Εὐαγγέλια, διαβάζουμε γιά τόν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό ὅτι σηκωνόταν *«πρωί ἔννυχα λίαν»* καί προσευχόταν· ἢ ὅτι παρέτεινε τήν νυχτερινή του προσευχή μέχρι τό πρωί⁴. Καί οἱ χριστιανοί ἀπό τούς πρώτους ἀκόμη αἰῶνες, ἀκολουθοῦντες τό παράδειγμα τοῦ Κυρίου, συνήθιζαν νά προσεύχονται πρωί, πρὶν ἀκόμη ἀνατείλει ὁ ἥλιος. Ἔτσι, σιγά-σιγά, διαμορφώθηκε μιᾶ εἰδική πρωινή ἀκολουθία. Τό πρωί λέγεται «ὄρθρος» καί τήν πρωινή λοιπόν αὐτή ἀκολουθία τήν λέμε «Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου». Ὁρθρο ἔκαναν καί οἱ Ἰουδαῖοι στόν Ναό τῶν Ἱεροσολύμων. Ὁ Ὁρθρος ὁμοίως τῶν χριστιανῶν, ἐκτός ἀπό τούς ψαλμούς καί ἄλλες προσευχές, πού εἶχε ὁ Ὁρθρος τῶν Ἰουδαίων, περιεῖχε καί χριστιανικούς ὕμνους καί χριστιανικές προσευχές. Ἦταν μικρός στήν ἀρχή ὁ χριστιανικός Ὁρθρος, ἀλλά ὄλο και πλουτιζόταν καί ὄλο διαμορφωνόταν περισσότερο καί ἔλαβε τελικά τήν σημερινή του μορφή. Ἀρχικά ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου διαμορφώθηκε στήν Ἱερά Μονή τοῦ Ἁγίου Σάββα τῆς Παλαιστίνης, μέ βάση δηλαδή

το Τυπικό τῶν Ἱεροσολύμων. Ἀργότερα ὁμοίως ἡ Ἀκολουθία αὐτή ἔτυχε ἐπεξεργασίας στήν Κωνσταντινούπολη, στήν Ἱερά Μονή τοῦ Στουδίου, καί ἔλαβε τήν σημερινή της μορφή πού ξέρουμε. Μέ τήν εὐκαιρία νά ποῦμε ὅτι ἔχοουμε δύο Τυπικά τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν μας: Τό Ἱεροσολυμιτικό Τυπικό, πού προέρχεται ἀπό τήν Ἱερά Μονή τοῦ Ἁγίου Σάββα, καί τό Τυπικό τῆς Κωνσταντινουπόλεως, πού προέρχεται ἀπό τήν Ἱερά Μονή τοῦ Στουδίου. Τό θέμα τοῦ Ὁρθρου, εἶναι πολύ ἀπλό: Πρῶτον, εὐχαριστοῦμε τόν Θεό, πού μᾶς ἀξίωσε νά περάσουμε καλά τήν νύχτα καί νά δοῦμε τήν καινούργια μέρα· καί, δεύτερον, παρακαλοῦμε τόν Θεό νά περάσουμε τήν ἡμέρα αὐτή εἰρηνική καί ἀναμάρτητη. Νά εἶναι ἡ ἡμέρα αὐτή τύπος τῆς αἰωνίας ἐκείνης καί ἀτελεύτητης Ἡμέρας, τῆς «ἀβράδουαστης» Ἡμέρας τοῦ μέλλοντος αἰῶνος· ἀβράδουαστης, γιατί δέν ἔχει νύχτα!

Ὁ Ὁρθρος ἀρχίζει μέ μιᾶ σύντομη δοξολογία στόν Τριαδικό Θεό μας. Ὁ ἱερεὺς λέγει μέ δυνατή τήν φωνή: *«Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καί Ὁμοουσίῳ καί Ζωοποιῷ καί Ἀδιαιρέτῳ Τριάδι...»*. Πρὶν ὁμοίως ἀπό τήν ἐπίσημη – ἅς τό ποῦμε ἔτσι – ἔναρξη τοῦ

Ὁρθρου, στα μετέπειτα χρόνια προστέθηκε μιᾶ δέση γιά τόν ἄρχοντα. Ἔτσι, σήμερα, στήν ἀρχή τοῦ Ὁρθρου, πρὶν ἀπό τήν δοξολογία τοῦ Ὄνόματος τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ, διαβάζουμε τρία τροπάρια, πού εἶναι δέση γιά τόν ἄρχοντα. Τό πρῶτο τροπάριο εἶναι τό *«Σῶσον Κύριε τόν λαόν Σου...»*, τό δεύτερο τό *«Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ...»* καί τό τρίτο τροπάριο εἶναι τό *«Προστασία φοβερὰ καί ἀκαταίσχυντε...»*. Παρατηρήστε ὅτι καί τά τρία αὐτά τροπάρια στό περιεχόμενό τους εἶναι δέση γιά τόν βασιλέα. Μετά τά τροπάρια αὐτά ἀρχίζει ἡ ἀνάγνωση τοῦ Ἐξαψάλμου. Ὁ Ἐξάψαλμος, ὅπως τό λέγει καί ἡ λέξη, εἶναι ἕξι ψαλμοί, χωρισμένοι σέ δύο τριάδες. Οἱ ψαλμοί αὐτοί, ὅπως φαίνεται ἀπό τό περιεχόμενό τους, εἶναι πρωϊνοί ψαλμοί, κατάλληλοι γιά τήν πρωινή Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου. Μιλοῦν γενικά γιά τήν ἔγερση ἀπό τόν ὕπνο, γιά τό βάρος τῶν ἁμαρτιῶν καί γιά τό ἔλεος καί τήν σωτηρία, πού ζητάει ὁ ἄνθρωπος ἀπό τόν Θεό. Ὁ Ἐξάψαλμος θυμίζει τήν Δευτέρα τοῦ Κυρίου Παρουσία καί θέλει μέ τήν ἀνάγνωσή του νά δημιουργήσει μιᾶ κατανυκτική καί πονετική πρὸς μετάνοια γιά τά ἁμαρτήματά μας ἀτμόσφαιρα. Στήν ἀρχή ὁ Ἐξάψαλμος ψαλλόταν, γ' αὐτό καί παλαιά ἢ γιαγιά ἔλεγε *«θά σοῦ ψάλω τόν Ἐξάψαλμο»!* Καί τό ἔλεγε αὐτό ἢ γιαγιά στό ἐγγονάκι της πού δέν καθόταν φρόνιμα, σάν νά γνώριζε αὐτή ἡ ἀγράμματη γιαγιά ὅτι ὁ Ἐξάψαλμος, ὑπενθυμίζοντας τήν Δευτέρα τοῦ Κυρίου Παρουσία, εἶναι κρίση, εἶναι δίκη γ' αὐτά πού πράξαμε.

⁴ βλ. Μάρκ. 1,35

«Ἡ Ἀνάγνωσις τῶν θείων Γραφῶν»
Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου

Εὐχάριστο εἶναι τὸ λιβάδι καὶ ὁ κήπος, ἀλλὰ πολὺ πῖο εὐχάριστη εἶναι ἡ ἀνάγνωσις τῶν θείων Γραφῶν. Γιατί ἐκεῖ ὑπάρχουν ἄνθη ποὺ μαραίνονται, ἐνῶ ἐδῶ νοήματα ποὺ πάντοτε εἶναι ἀκμαῖα. Ἐκεῖ ὑπάρχει ζέφυρος ποὺ φυσάει, ἐνῶ ἐδῶ ἡ αὔρα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἐκεῖ ὑπάρχουν τὰ ἀγκάθια ποὺ περιτειχίζουν, ἐνῶ ἐδῶ ἡ πρόνοια τοῦ Θεοῦ ποὺ ἀσφαλίζει. ... Ἐκεῖ ὑπάρχει τέρψη ἀπὸ τὴν ἐμφάνιση, ἐνῶ ἐδῶ ὠφέλεια ἀπὸ τὴν ἀνάγνωσις. Ὁ κήπος βρίσκεται σὲ ἓνα τόπο, ἐνῶ οἱ Γραφεὲς σὲ ὅλα τὰ μέρη τῆς οἰκουμένης. Ὁ κήπος ὑποτάσσεται στὶς ἀνάγκες τῶν καιρῶν, ἐνῶ οἱ Γραφεὲς καὶ μέσα στὸ χειμῶνα καὶ μέσα στὸ καλοκαίρι ἔχουν πολλὰ φύλλα καὶ εἶναι γεμάτες καρπούς. Ἄς προσέχουμε λοιπὸν στὴν ἀνάγνωσις τῶν Γραφῶν, γιατί ἐὰν προσέχεις στὴν Γραφή σου ἐκβάλλει τὴν λύπη, σου φυτεύει τὴν εὐχαρίστηση, ἀναιρεῖ τὴν κακία, ριζώνει τὴν ἀρετή, δὲν ἀφήνει μέσα στὴν ἀναταραχὴ τῶν πραγμάτων νὰ παθαίνεις ὅπως οἱ ναυτικοὶ στὴν τρικυμία. Ἡ θάλασσα μαίνεται, ἀλλὰ ἐσὺ πλέεις μὲ γαλήνη, διότι ἔχεις κυβερνήτη τὴν ἀνάγνωσις τῶν Γραφῶν, ἐπειδὴ αὐτὸ τὸ σκοινὶ δὲν τὸ σπάζει ἡ δοκιμασία τῶν περιστάσεων.

Ἁγ. Ἰω. Χρυσόστομος:

- «Μένωμεν τῇ ἀναγνώσει τῶν θείων Γραφῶν. Ἡ δὲ τῶν Γραφῶν ἀνάγνωσις, Θεοῦ ὁμιλία ἐστὶ».
- «Μέγας κρημνός καὶ μέγα βάραθρο ἡ τῶν Γραφῶν ἄγνοια, μεγάλη δε προδοσία σωτηρίας τὸ μηδένα τῶν θείων νόμων εἰδένα».
- «Στὶς Γραφεὲς δὲν ὑπάρχει τίποτε τὸ στραβό, τίποτε τὸ διεστραμμένο, τίποτε τὸ ἀσαφές, τίποτε τὸ χαριστικὸ ἢ ἐχθρικό, ἀλλὰ ὅλα λέγονται γιὰ τὸ συμφέρον καὶ τὴν ὠφέλεια τοῦ ἀνθρώπου».
- «Ἡ φύσις τῶν θείων λόγων εἶναι τέτοια, ὥστε μέσα σὲ λίγα λόγια νὰ παρουσιάζει μεγάλο πλοῦτο νοημάτων καὶ νὰ χαρίζει ἀνέκφραστο καὶ ἀπερίγραπτο θησαυρὸ σ' αὐτοὺς ποὺ θέλουν νὰ ἐρευνοῦν μὲ ἀκρίβεια τὴν ἀλήθεια».
- «Ἐκ πάντων τῶν πονηρῶν λογισμῶν ὥσπερ ἐκ μέσου φλογὸς ἐξαρπάξει, τὴν ψυχὴν ἢ τῶν θείων Γραφῶν ἀνάγνωσις».

Μέγας Ἀθανάσιος:

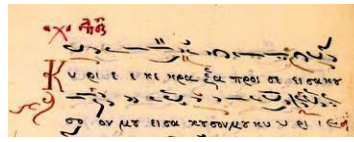
«Οὐκ ἄλλως κατορθεῖται ἀρετὴ καὶ ἀποχὴ κακῶν εἰμὴ διὰ μελέτης τῶν Ἁγίων Γραφῶν».

Ἁγ. Ἰσαὰκ ὁ Σύρος:

«Σχόλασον σεαυτὸν διὰ παντὸς ἐν τῇ μελέτῃ τῆς ἀναγνώσεως τῶν γραφῶν, ἐν ἀκριβῇ καταννοήσει, ἵνα μὴ προφάσει τῆς ἀργίας τοῦ νοῦ μολυνθῇ ἡ ὄρασίς σου ἐν ἀκολάστοις ἀλλοτρίοις μολυσμοῖς».

ΟΣΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΚΟΥΚΟΥΖΕΛΗΣ

1^η Ὀκτωβρίου

Ὁ ὅσιος Ἰωάννης ὁ Κουκουζέλης ἦταν περίφημος Ψάλτης, μουσικός καὶ καλλιθέλαδος. Ὅλοι ὅσοι τὸν γνώριζαν τὸν ἀποκαλοῦσαν ἀγγελόφωνο. Καταγόταν ἀπὸ τὸ Δυρράχιο καὶ ἔζησε στὰ χρόνια τῶν Κομνηνῶν. Ὀρφανὸς ἀπὸ πατέρα, ἀνατράφηκε ἀπὸ τὴν εὐλαβέστατη μητέρα του ποὺ φρόντισε γιὰ τὴν μόρφωσή του. Ὅταν ἐνηλικιώθηκε, πῆγε στὸ Ἅγιον Ὄρος καὶ μόνασε στὸ κελὶ τῶν Ἀρχαγγέλων, ποὺ ἀνήκε στὴν Ἱερά Μονὴ Μεγίστης Λαύρας καὶ ἦταν ἓνας ἀπὸ τοὺς δύο μεγάλους Ψάλτες τῆς Μονῆς αὐτῆς. Ὁ ἄλλος ἦταν ὁ (ἅγιος) Γρηγόριος Δομέστικος. Ἐκοιμήθη στὶς ἀρχές τοῦ 15ου αἰώνα μ. Χ. καὶ τάφηκε στὸ κελλί ποὺ μόναζε.

Ὁ Ὅσιος δὲν προσπαθοῦσε νὰ ἐντυπωσιάσει κάνοντας ἐπίδειξη τῶν φωνητικῶν του ἱκανοτήτων, ἀλλὰ ἔψαλλε φυσικά, ἤρεμα καὶ ἔνοιωθε τὰ ἱερά κείμενα ὡς τὰ κατάβαθα τῆς ψυχῆς του. Προσευχόταν ψάλλοντας καὶ ἔψαλλε προσευχόμενος καὶ γι' αὐτὸ συνάρπαζε τοὺς ἀκροατὰς, παράλληλα ὅμως προξενοῦσε στὶς ψυχές τοὺς κατάνυξη καὶ διάθεση γιὰ προσευχή. Αὐτὸ εἶναι πολὺ σημαντικό, γιατί ὅταν οἱ ψάλτες προσεύχονται, τότε βοηθοῦν καὶ τὸν λαὸ νὰ προσεύχεται. Ἀλλὰ καὶ ἀντίστροφα. Ὅταν τὸ ἐκκλησίασμα συμμετέχει οὐσιαστικά στὴν Λατρεία χωρὶς νὰ θορυβεῖ, καὶ οἱ χοροὶ τῶν ψαλτῶν διευκολύνονται στὸ ἔργο τους, γιατί τοὺς δίνεται ἡ δυνατότητα νὰ αὐτοσυγκεντρώνονται καὶ νὰ ἔχουν τεταμένη τὴν προσοχή τους, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἀποδίδουν τὰ ὑμνολογικά κείμενα κατὰ τὸν καλύτερο δυνατὸν τρόπο. Ὅταν ὅμως «οἱ κυκλοῦντες τὸ ἱερόν ἀναλόγιον» δὲν προσέχουν ὅσο θὰ ἔπρεπε ἢ τὸ χειρότερο ὁμιλοῦν μεταξύ τους καὶ γελοῦν, τότε ἀντὶ νὰ δημιουργοῦν κατάνυξη καὶ ἀτμόσφαιρα προσευχῆς, προξενοῦν διάσπαση καὶ στενοχώρια στοὺς προσευχομένους. Καὶ οἱ ἴδιοι ἀμαρτάνουν, ἀλλὰ γίνονται αἰτία νὰ ἀμαρτάνουν καὶ ἄλλοι. Χρειάζεται μεγάλη προσοχή καὶ καθημερινὸς ἀγώνας ἐναντίον τῆς συνήθειας, ποὺ εἶναι φθοροποιός.

Τὰ ὑμνολογικά κείμενα γράφτηκαν ἀπὸ θεοπτες Ἁγίους καὶ περιέχουν ὅλη τὴν θεολογία τῆς Ἐκκλησίας, γι' αὐτὸ καὶ ὅταν ψάλλονται σωστά, χωρὶς λάθη καὶ σύμφωνα μὲ τὸν ἦχο, τὸν ρυθμὸ καὶ τὸ μέτρο, προξενοῦν στὴν ψυχὴ κατάνυξη, πνευματικὴ γλυκύτητα καὶ διάθεση γιὰ προσευχή, ὅταν ὑπάρχει, φυσικά, καὶ ἡ ἀνάλογη προσήλωσις καὶ προσοχή. Ὅταν ἡ ἀνθρώπινη ψυχὴ εἶναι δεκτικὴ τῆς θείας Χάριτος, τότε τὰ ἀναγινωσκόμενα καὶ ψαλλόμενα, ἐὰν ἀναγινώσκονται εὐκρινῶς καὶ ψάλλονται ὀρθῶς καὶ ἱεροπρεπῶς, δημιουργοῦν κατάνυξη, φωτίζουν τὸν νοῦ καὶ θερμαίνουν τὴν καρδιά, ἢ ὁποῖα γεννᾷ τὴν προσευχή. Καὶ τότε ὁ χορὸς τῶν πιστῶν προσεύχεται ψάλλον καὶ ψάλλει προσευχόμενος.

	Κυριακή	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο
1 ΕΒΔΟΜΑΔΑ		I Άγιασμός 8.30 π.μ.		Άπολυτίκιον τοῦ Ἁγ. Πρωτομ. Στεφάνου. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε. Βασίλειον διάδημα, ἐστέφη σὴ κορυφή, ἐξ ἄθλων ὧν ὑπέμεινας, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Μαρτύρων πρωτόαθλε Στέφανε· σὺ γὰρ τὴν Ἰουδαίων ἀπελέγξας μαίαν, εἶδες σου τὸν Σωτῆρα τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν. Αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπει αἰεὶ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.		6 Ἑσπερινὸς Σαββάτου 6.00 μ.μ.	
2 ΕΒΔΟΜΑΔΑ	7 ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' Λουκᾶ Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.			Τὸ Μυστήριον τῆς ἐξομολόγησιν θὰ γίνεταί κάθε Τρίτη. Τὴν πρώτη καὶ τρίτη ἑβδομάδα κάθε μῆνα τὸ πρωῖ ἀπὸ τῆς 10.00 & τὴν δεύτερη καὶ τέταρτη ἑβδομάδα κάθε μῆνα τὸ ἀπόγευμα ἀπὸ τῆς 6.00		13 Ἑσπερινὸς Σαββάτου 6.00 μ.μ.	
3 ΕΒΔΟΜΑΔΑ	14 ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' Λουκᾶ Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.	Ὁ Ἑσπερινὸς θὰ τελεῖται καθημερινῶς τὸν μῆνα Ὀκτώβριον στὶς 6.00 μ.μ.			18 Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.	19 ΙΕΡΑ ΑΓΡΥΠΝΙΑ ΑΓ.ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ 8.30-01.00	20 Ἑσπερινὸς Σαββάτου 6.00 μ.μ.
4 ΕΒΔΟΜΑΔΑ	21 ΚΥΡΙΑΚΗ Στ' Λουκᾶ Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.		23 Ἁγ. Ἰακ. Ἀδελφοθέου Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.	24 ΠΡΟΒΟΛΗ ΤΑΙΝΙΑΣ 6.30 μ.μ.	25 Ἑσπερινὸς Ἁγ.Δημητρίου Ἑνοριακὸς Ναὸς & Παρεκκλήσιο Λ. Μαραθῶνος 6.00 μ.μ.	26 Ἁγ.Δημητρίου Ἑνοριακὸς Ναὸς & Παρεκκλήσιο Λ. Μαραθῶνος Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.	27 Ἑσπερινὸς Σαββάτου 6.00 μ.μ.
5 ΕΒΔΟΜΑΔΑ	28 ΚΥΡΙΑΚΗ Ἁγ. Σκέπης ΕΘΝΙΚΗ ΕΟΡΤΗ Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.	29 Ἁγ. Ἀναστασίας τῆς Ρωμαίας Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.		Άπολυτίκιον τῆς Εἰκόνος τῆς Παναγίας. Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος. Τὴν θείαν σου εἰκόνα εἰς ἡμᾶς ἐφάνέρωσας, τὴν πάλαι τιμωμένην ἐν Ἀβάσσῳ Πανάχραντε, καὶ ὦμοις εὐλαβῶν σου οἰκετῶν, ἀρθεῖσαν πρὸς ἡμᾶς ξενοπρεπῶς· ὥσπερ δῶρημα τῶν θείων σου οἰκτιρμῶν, τοῖς ἐκζητοῦσι δέδωκας. Δόξα τοῖς σοῖς χαρίσμασιν Ἁγνή· Δόξα τοῖς μεγαλείοις σου· Δόξα τῇ πρὸς ἡμᾶς σου Παρθένε χρηστότητι			

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ 2012-2013

ΔΕΥΤΕΡΑ

- Ⓜ Διανομή Τροφίμων ἀπὸ τὸ Κοινωνικὸ Παντοπωλεῖο: 10 - 12
- Ⓜ Συσσίτιο: 11 - 12
- Ⓜ Ἀγγλικά: 5.30 - 6.30

ΤΡΙΤΗ

- Ⓜ Ἐξομολόγησις
- Ⓜ Γαλλικά: 5.30 - 6.30

ΠΕΜΠΤΗ

- Ⓜ Βυζαντινὴ Μουσικὴ Α' : 5 - 6
- Ⓜ Τυπικὸ : 6 - 7
- Ⓜ Βυζαντινὴ Μουσικὴ Β' : 7 - 8

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

- Ⓜ Ὁμιλία (π. Χρυσοβαλάντης): 5.30 – 6.30
- Ἑτήσιο θέμα: «Τὸ Μυστήριον τῆς Ἐξομολόγησιν»

ΣΑΒΒΑΤΟ

- Ⓜ Κατηχητικὸ Α' : 4 - 5

ΚΥΡΙΑΚΗ

- Ⓜ Προσφορὰ καφέ στό Ἀρχονταρῖκι: 10 – 11
- Ⓜ Κατηχητικὸ Β' : 11.30 – 12.30
- Ⓜ Προσφορὲς & Διανομὴ ρούχων: 10.30 - 12